

EURO, LIITTOVALTIO JA SUOMI

Euro ei tarvitse liittovaltiota

- ⤴ Yhteisvastuuta ei tarvita, jos jokainen maa itse kantaa harjoittamansa talouspolitiikan seuraamukset (korot, rahoitustilanne, elintaso, työllisyys, kasvu).
- ⤴ Tämä edellyttää myös, ettei yhteisvastuulla tehdä ”kaikkea mitä tarvitaan” euroalueen koossapitämiseksi.
- ⤴ Ilman yhteisvastuuta tai europakkoa ei tarvita myöskään keskitettyä hallintoa.

Silti pyritään eurolittovaltiota kohti

- ⤴ Virallisia raportteja selvine ehdotuksineen on jo olemassa, epävirallisia vielä enemmän ja rajumpia.
- ⤴ Keskittyminen finanssikriisiin tartunnan estämiseksi loi suuret yhteisvastuut, joiden hallitsemiseksi halutaan lisää päätösten keskittämistä.
- ⤴ Pankkiunioni vaatii uusia yhteisvastuita kun seuraava talouskriisi iskee (riippuu kriisipolitiikasta).
- ⤴ Sopii suurten euromaiden etuihin (mm. Saksa vientimarkkinat ja saatavien turvaaminen, Ranska naapureiden/Saksan vaikutusvallan rajaaminen).
- ⤴ Puolestapuhujia (ja hiljaisia hyväksyjä tai välinpitämättömiä) kaikissa jäsenmaissa eri perustein.

Kehitys ei pysähdy nykytilaan

- ⤴ Liittovaltiokehitys määräytyy suurten maiden osittain vastakkaisista eduista (vaikea ennakoida vain taloudellisten etujen kannalta); jatkuva eripura heikentää talouskasvua.
- ⤴ Eurovirkamiesten esitysten taustalla on aina pyrkimys kohti syvempää integraatiota.
- ⤴ Pankkiunioni yhteisvastuiden todennäköisenä tuottajana laajahkon talouskriisin yhteydessä.
- ⤴ Orastava keskustelu yhteisestä ”kilpailukykyvirastosta” kertoo valmiudesta lähivuosina keskitetysti vaikuttaa kaikkeen yritysten kustannuksiin liittyvään (työehdot, eläkkeet, sosiaalietuudet).

Mitä Suomi voi odottaa eurolittovaltiolta?

- ⤴ Suomi ei oleellisesti vaikuta kehitykseen ja viralliset toiveemme jäävät toteutumatta.
- ⤴ Sääntöihin ja sopimuksiin ei voida luottaa (Saksa vaatii tiukkoja sääntöjä joita muut suuret jäsenmaat vastustavat, joten kompromissina tiukat säännöt joita käytännössä kierretään).
- ⤴ Liitosta tulee etelä- ja keski-Euroopalle soveltuva, johon Suomen tulee sopeutua (lainsäädännöllisesti, taloudellisesti ja vähitellen myös sosiaalijärjestelmien osalta).
- ⤴ Kasvuympäristö jää heikoksi, kun kansallista talouspolitiikkaa rajoitetaan ja keskitetty talouspolitiikka on useille jäsenmaille epäsopeva.
- ⤴ Tulonsiirrot rasittavat elintasoja asiansa hyvin hoitavissa talouksissa ja palkitsevat heikkoa politiikkaa harjoittavia maita (mikä mahtaa olla Suomen tuleva tilanne?).
- ⤴ Yhteydet Pohjoismaihin ja niiden yhteiskuntamalliin heikkenevät merkittävästi.

Mitä Suomen päättäjien pitää tehdä jos tämä tulevaisuus ei miellytä?

- ⤴ Kehityksen monimuotoisuus vaikeuttaa sen tehokasta rajaamista yksittäisin ehdoin, niinpä on:
- ⤴ Pysäytettävä päätösvallan siirto nyt heti ennen kuin yhteisvastuut ehtivät kasvaa liian suuriksi.
- ⤴ Velvoitettava virkamiehet vastustamaan vallansiirtoja kaikissa päivittäin käytävissä säädösneuvotteluissa (eli Suomen europolitiikan ykkössäännöstä ”ei koskaan yksin” luovutaan).
- ⤴ Kiellettyä tukemasta yhteisvastuun kasvattamista (EKP, EVM, pankkiunioni) minkään maan hyväksi (ml. Suomi itse) eli sovellettava omalta osalta Maastrichtin sopimusta.
- ⤴ Harkittava onko Suomen edun mukaista jatkaa euroalueen jäsenenä jos siihen jatkossa kuuluu liittovaltion pakkojäsenyys ja jos järjestelmän taloudelliset pitkän aikavälin nettohyödyt Suomelle ovat kyseenalaisia.